

תאנים קדם זמנם קדם
שהבשילו, כף נלקט הוא מן
העולם קדם זמנו, וזהו סוד מי
שגורם שימותו בני קדם זמנם.
זהו שכתוב למה יקצף האלהי"ם
על קולך וחבל את מעשה ידיך,
וסוד הדבר - לשוא הפיתי את
בניכם וגומר, ומשום זה לא תשא
את שם יהו"ה אלהי"ך לשוא.
רמון, בן זומא חטא בו, אבל רבי
מאיר, תוכו אכל קלפתו זרק,
שהקלפות הן אמות העולם,
ישאל המח ביניהם. כן כמו זה,
השכינה היא פרדס בגלות, והיא
מח מבפנים, אגוז קוראים לה,
כמו שאמר שלמה המלך אל גנת
אגוז ירדתי, והשכינה היא פרי
מבפנים. זהו שכתוב כל כבודך
בת מלך פנימה ממשבצות זהב
לבושה, והקלפות הן כפה רשיות
נכריות, ובשבת היא מתפשטת
מן הכל ומתלבשת בלבושים
יפים, וכן צריכים ישראל למטה,
להתחדש בשבת בלבושים יפים,
וכן לטעם בשבת מפל המאכלים
הטובים, כדי לקשר ולהריק
ברכות אליה מפל הספירות,
ושתהיה משקית מכלם.

וצריך לקיים בה ענג, שהוא צדיק
שיוצא מעדן, שהיא בינה,
העולם הבא, להשקות את הגן,
זו השכינה התחתונה, והאור הוא
ו' שיוצא מן י"ה, והולך חמש
מאות שנים, שהם חמש ספירות,
ומגיע לצדיק להשקות ממנו את
הגן שהוא ה', ועל כן יעזב איש
את אביו ואת אמו ודבק באשתו
וגומר.

וכן ברית מילה היא כמו אגוז,
צריך לשבר את קלפות הערלה
והפריעה, ולהעבירם משם

ואתעביד אילנא דטוב ורע, תאנה לקיט תאיני
קדם זמנייהו קדם דאתבשלו, כף לקיט הוא
מעלמא קודם זמניה, ודא איהו רזא מאן
דגרים די ימותון בנוי קדם זמנייהו, הדא הוא
דכתיב (קהלת ה ה) למה יקצוף האלהי"ם על
קולך וחבל את מעשה ידיך, ורזא דמלה (ירמיהו
ב ל) לשוא הפיתי את בניכם וגומר, ובגין
דא (שמות כ ז) לא תשא את שם יהו"ה אלהי"ך
לשוא. רמון, בן זומא ביה חב, אבל רבי מאיר
תוכו אכל קלפתו זרק, דקליפין אינון אומות
העולם, ישראל מוחא בינייהו, כן פגוונא דא
שכינתא איהי פרדס (דף טט ע"ב) בגלותא, ואיהי
מוחא מלגו, אגוז קרינן ליה, פמה דאמר
שלמה מלפא, אל גנת אגוז ירדתי (שיר ו
יא), ואיהי שכינתא איבא מלגאו, הדא הוא
דכתיב (תהלים מה יד) כל כבודך בת מלך פנימה
ממשבצות זהב לבושה, וקליפין הן כפה
רשיות נוכראין, ובשבת מפלא אתפשטת,
ואתלבשת בלבושין שפיראן, וכן צריכין
ישראל לתתא, לאתחדשא בשבת בלבושין
שפיראן, וכן לאטעמא בשבת מפל מאכלין
טבין, בגין לקשרא ולארקא ברכאן לגבה מפל
ספירן, ולמהוי אשתקיא מפלהו.

וצריך לקיימא בה ענג, דאיהו צדיק דנפיק
מעדן, דאיהי בינה עלמא דאתי,
להשקות את הגן דא שכינתא תתאה, ונהרא
איהו ו' דנפיק מן י"ה, ואזיל חמש מאה שנין,
דאינון חמש ספיראן, ומטי לצדיק, לאשקאה
מניה גנתא דאיהי ה', ועל כן יעזב איש את
אביו ואת אמו ודבק באשתו וגומר (בראשית ב
כב).

וכן ברית מילה איהי פגוונא דאגוז, צריך
לתברא קליפין דערלה ופריעה, ולאעברא לון מתמן, ולאנתגלייא

לשנה אחת:
יא תמוז

תקונא עשרין וארבע - סט ע"ב

ג' שנים ש"ג:
שמו טז שבט

וּלְגַלוֹת אֶת הַמַּחַם מִבְּפָנַיִם, וְזוֹ אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ חַיִּים, אֲכַל הַבְּרִית שֶׁהִיא כְּעַרְלָתוֹ וְאֵין בּוֹ פְּרִיעָה, עָלָיו נֶאֱמַר וַיִּמְעַץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת - בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד הַלֵּב הוּא אֲגוּז, וְמִי שֶׁשׁוֹכֵר קְלֻפָּתוֹ, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, עָלָיו נֶאֱמַר לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, וְגַסּוֹת הַלֵּב שֶׁהוּא שֶׁלֹּם בְּקַלְפוֹתָיו וְלֹא נִשְׁכָּר, עָלָיו נֶאֱמַר תּוֹעֵבֶת יְהו"ה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וַיִּמְצָד הַקְּלַפּוֹת נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עַרְלֵי לֵב.

וּבְשִׁבְתָּ, גִּיהֶנָם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמְּמַנִּים שְׁלוֹ, בְּגַלְלַת זֶה צְוִיָּה לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ, וְאִם אָדָם מִבְּעִיר בְּשִׁבְתָּ, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי הֵייתִי מִכְּבֹּה אֶת הָאֵשׁ שֶׁלֹּא תִשְׂרֹף, וְאַתֶּם מִבְּעִירִים אוֹתָהּ? אַתֶּם תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֶנָם, בְּגַלְלַת זֶה לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפְלוּ בַגּוֹף, וּמַה הוּא הַגִּיהֶנָם בַּגּוֹף? הַכְּבֹד שֶׁבּוֹ הַמְרָה, שֶׁהוּא גִּיהֶנָם, סַם הַמְּוֹת, סַם שֶׁל אֵל אַחֵר, חֲרַבּוּ שֶׁל מַלְאָךְ הַמְּוֹת, וְעָלָיו נֶאֱמַר וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחֲרֹב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא יַעֲיֵר (לַעוֹרֵר) עֲצָב וְקֻטְטָה מִצַּד הַטְּחוּל, אֲלֵא שִׁיחָהּ הַלֵּב שְׁמוֹר מִפְּלֶם, שֶׁהוּא שִׁבְתָּ שְׁמוֹר, וְהַמַּחַם זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹרְחִים שֶׁהֵם מַלְאָכִים, הַעֲלָמִים שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה הַיְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיוֹנָה וְנִפְשׁ יְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהַאוֹרְחִים שִׁיּוֹרְדִים עִמָּהּ. וְצָרִיכָה הָאֵשׁ לְתַקֵּן גַּר בְּלִיל שִׁבְתָּ לְיָמִין, וְנִחְשָׁב לָהּ כְּאִלּוּ

מוֹחָא מְלָגוּ, וְדָא אוֹת בְּרִית, וְדָא עֵץ חַיִּים, אֲכַל בְּרִית דְּאִיהוּ בְּעַרְלָתִיהּ וְלֹא אִית בֵּיהּ פְּרִיעָה, עָלִיהּ אֲתָמַר (שם יז) וַיִּמְעַץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לִבָּא הוּא אֲגוּז, וּמֵאן דְּתִבְרַר קְלִיפָה דִּילִיָּה דְּאִיהוּ יֵצֵר הָרַע, עָלִיהּ אֲתָמַר (תהלים נא יט) לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה וְגַסּוֹת לִבָּא דְּהוּא שְׁלִים בְּקַלְפִּין דִּילִיָּה וְלֹא אֲתָבַר, עָלִיהּ אֲתָמַר (משלי טז ה) תּוֹעֵבֶת יְהו"ה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְשִׁכְנִתָּא לֹא שְׂרִיא עָלִיהּ, וּמִסְטָרָא דְקַלְפִּין אֲתָקְרִיאוּ בְּנֵי נִשְׂא עַרְלֵי לֵב. וּבְשִׁבְתָּ גִּיהֶנָם לֹא שְׁלֵטָא כְּעַלְמָא, וְלֹא מְמַנֵּן דִּילִיָּה, בְּגִין דָּא מְנִי לְיִשְׂרָאֵל לֹא

תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ (שמות לה א), וְאִי בַר נִשׁ אוֹקִיד בְּשִׁבְתָּ, אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא הֵוִיתִי מִכְּבֹּה לְנוֹרָא דְלֵא אוֹקִיד, וְאַתּוֹן מוֹקְדִין לִיָּה, אַתּוֹן תִּתּוֹקְדוּן בְּגִיהֶנָם, בְּגִין דָּא לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפְילוּ בַגּוֹפָא, וּמֵאִי נִיהוּ גִּיהֶנָם בַּגּוֹפָא, כְּבֹד דְּבִיָּה מְרָה דְּאִיהוּ גִּיהֶנָם, סַם הַמְּוֹת סַם דְּאֵל אַחֵר, חֲרַבָּא דְּמַלְאָךְ הַמְּוֹת, וְעָלִיהּ אֲתָמַר (משלי ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחֲרֹב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ דְּלֹא יַתְעַר (ג"א לַאֲתַעֲרָא) עֲצִיבוּ וְקֻטְטָה מִסְטָרָא דְטְחוּל, אֲלֵא דְתֵהָא לֵב נְטִיר מִכְּלָהּ, דְּאִיהוּ שִׁבְתָּ שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹשְׁפִיזִין דְּאִינוּן מַלְאָכִין, עוֹלִימָן דְּנִשְׁמָה יְתֵרָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא עַלְאָה, וְנִפְשׁ יְתֵרָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא תַּתְאָה, וְאוֹשְׁפִיזִין דְּנִחְתִּין עִמָּהּ.

וְצָרִיךְ אֲתָתָא לְתַקְנָא שְׂרָגָא בְּלִיל שִׁבְתָּ לְיָמִין, וְאַתְחַשִּׁיב לָהּ כְּאִלּוּ תַקְנָה

מְנַרְתָּא בְּדְרוּם, וּפְתוּרָא בְּצַפּוֹן, וְעַלֵּייהוּ אַתְמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, וְאִינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, שְׂכִינְתָא עֲלָאָה מְנַרְתָּא לְדְרוּם, צְרִיכָא לְאַתְקַנָּא לָהּ, בְּגִין דְתַמְזָן חֲכָמָה, וּבְגִין דָּא הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים.

תְּקַנְהָ מְנוֹרָה בְּדְרוּם וְשִׁלְחָן בְּצַפּוֹן, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, וְהֵן שְׂכִינָה עֲלִיוְנָה וְתַתְּוֹנָה, הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיוְנָה מְנוֹרָה לְדְרוּם, צְרִיף לְתַקְנָהּ, מִשּׁוּם שְׁשֵׁם חֲכָמָה, וּמִשּׁוּם זֶה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים.

וּבְהַהוּא בֵּיתָא דְאַשְׁפְּחִין דִּירָה דָּא מְתַקְנָא בְּהַאי סְדוּרָא, מְנַרְתָּא בְּדְרוּם וְשִׁלְחָן בְּצַפּוֹן וּמִטָּה בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם, אֲמַרִין אַלִּין מְלָאכִין דְקָא נַחְתִּין עִם שְׂכִינְתָא דְאִיהִי נִשְׁמָה יְתִירָה, לִית דִּין אַתְר הַדְּיוּט דְעַם הָאָרֶץ, אֲלֵהִין אַתְר דְרַעְוָא בֵּיה מִן קָדָם יְהו"ה.

וּבְאוּתוּ בֵּית שְׁמוּצָאִים דִּירָה זו מְתַקְנַת בְּסְדוּר הַזֶּה, מְנוֹרָה בְּדְרוּם וְשִׁלְחָן בְּצַפּוֹן, וּמִטָּה בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם, אוֹמְרִים הַמְּלָאכִים הַלְלוּ שְׂיֻדְרִים עִם הַשְּׂכִינָה, שְׁהִיא הַנִּשְׁמָה הַיְתֵרָה, אִין זֶה מְקוֹם הַדְּיוּט שֶׁל עַם הָאָרֶץ, אֲלֵא הֵן מְקוֹם שֶׁל רַצוֹן בּו מִלְפָּנֵי יְהו"ה.

פְּתוּרָא צְרִיכָא לְתַקְנָא לָהּ לְגַבֵּי צַפּוֹן, וּפְתוּרָא אִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְאַתְמַר בְּה (תהלים מה ד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, מֵאִי זָהָב דָּא גְבוּרָה, דְאַתְמַר בְּה (איוב לו כב) מִצַּפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה, מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, מִטָּה לְמַעְרָב בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם, לְתַקְנָא לִיה לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְאַתְמַר בֵּיה (שמות ד כב) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבִיתָא דְלֹאוּ אִינוּן מִתְתַקְנִין אַלִּין תְּקוּנִין בְּלִיל שַׁבַּת, אוּשְׁפִיזִין אֲמַרִין לֹאוּ אִיהִי דָּא דִּירָה דִּישְׂרָאֵל, דְאַתְמַר בְּה (שם לא טז) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת (דף ע"א) הַשַּׁבַּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבַּת, לְדוֹרְתָם, לְדוֹרְתָם כְּתִיב חֹסֵר, מְלִשׁוֹן דִּירָה, וְכָל אַלִּין תְּקוּנִין צְרִיכִין לְתַקְנָא בְּלִיל שַׁבַּת דְאִיהִי מִמֶּשׁ אוֹת בְּרִית מִילָה.

הַשְּׁלֶחָן צְרִיף לְתַקְנָהּ לְצַפּוֹן, וְהַשְּׁלֶחָן הִיא שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שְׁנֹאמַר בְּה כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה. מַה זֶה זָהָב? זו גְבוּרָה, שְׁנֹאמַר בְּה מִצַּפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה. מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב, שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֲמֵת. מִטָּה לְמַעְרָב בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם, לְתַקְנָהּ אֶל הַעַמּוּד הָאֲמִצְעִי, שְׁנֹאמַר בּו בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבִית שֶׁלֹּא מְתַקְנִים הַתְּקוּנִים הַלְלוּ בְּלִיל שַׁבַּת, הָאוֹרְחִים אוֹמְרִים, זו לא דִּירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹאמַר בְּה וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבַּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבַּת לְדוֹרְתָם, לְדוֹרְתָם כְּתוּב חֹסֵר, מְלִשׁוֹן דִּירָה, וְכָל הַתְּקוּנִים הַלְלוּ צְרִיף לְתַקְנָן בְּלִיל שַׁבַּת, שְׁהִיא מִמֶּשׁ אוֹת בְּרִית מִילָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי בְרִית מִילָה לְכָל בְּנֵי נִשְׂאָא אִיהוּ שְׁוָה, אָמַר לִיה, לָא, דְבְרִית מִילָה לְחַיִּיבָא, עֲפָרָא דְתַקִּין בְּמִנָּא אִיהוּ מְזוּנָא לְחוּיָא, דְאַפְרִישׁ מַנְיָה, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו סה כה) וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחַמו, וְדָם בְּרִית אִיהוּ מְזוּנָא לְסַמְא"ל דְאִיהוּ רוּצָת, דְאַפְרִישׁ

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי בְרִית הַמִּילָה לְכָל בְּנֵי הָאָדָם הִיא שְׁוָה? אָמַר לוֹ: לָא, שְׁבְרִית מִילָה לְרִשְׁעִים, הַעֲפָר שֶׁתַּקֵּן בְּפִלִי הוּא מְזוּן לְנַחֵשׁ שֶׁהַפְּרִיד מִמֶּנּוּ, זֶהוּ שְׁכַתוּב וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחַמו, וְדָם הַבְּרִית הוּא הַמְּזוּן שֶׁל סַמְא"ל, שְׁהוּא רוּצָת, שֶׁהַפְּרִיד מִמֶּנּוּ,

וְסוּד הַדְּבָר - אִם רָעַב שׁוֹנְאָךְ הָאֲכִילֵהוּ
לְחֵם וְאִם צָמָא הַשְּׁקֵהוּ מִיָּם.
(משלי כה כא).

לְבִינוּנִיִּים אֲתַחְשִׁיב בְּרִית מִלָּה אַעֲבֹרוּ דְדָמָא
וּבְשָׂרָא פְּקָרְבְּנָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב
(שמות כ כד) וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֲלֵתֶיךָ וְאֶת
לְצַדִּיקֶיךָ וְדָאֵי בְּאֵתֶר דְּמִלָּה וּפְרִיעָה שְׂרִיא
יְהו"ה, וְדָא אִיהוּ וּמִבְּשָׂרֵי אֶחְזֶה אֱלוֹ"ה
(איוב יט כב), וְעֲלִיָּהּ אֲתָמַר (יחזקאל טז ו) וְאָמַר לָךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי לְצַדִּיקֶיךָ, (וכתיב זכריה ט יא), גַּם אֶת בְּרֵם
בְּרִיתְךָ שֶׁלַחְתִּי אֶסִּירְךָ מְבוּר, דְּאִיהוּ גִיְהֵנְם).

תקון עשרים וחמשה

בְּרֵאשִׁית דָּא אֲוֹרִיתָא, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (משלי ח כב) יְהו"ה קָנְנִי
רֵאשִׁית דְּרַפּוֹ קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז,
מֵאֵז מֵאֵז, מֵאֵז מֵאֵז, מֵאֵז מֵאֵז,
וּבְתוֹרָה יֵשׁ שְׁתֵּי מִצְוֹת, אַחַת
וְהַגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַשְּׁנִית
שִׁיְהִיָּה לְמַלְךְ סֵפֶר תּוֹרָה, שֶׁהוּלָךְ
עִמּוֹ בְּכָל מְקוֹם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וְהִיתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו.
לְמָה סֵפֶר תּוֹרָה לְמַלְךְ? מִשּׁוּם
שֶׁהוּא אֵינוֹ מַלְךְ אֱלָא מִצַּד
הַמְּלָכוֹת, וְצָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ עִמּוֹ
בְּכָל מְקוֹם סֵפֶר תּוֹרָה, שֶׁהוּא
הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי לְקֶשֶׁר בּוֹ אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׂכִינְתּוֹ,
וְסֵפֶר הַתּוֹרָה הוּא הַדְּרָגָה שֶׁל
יַעֲקֹב, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, וְסֵפֶר תּוֹרָה כֶּף צָרִיךְ לְהִיֹּת
תָּם בְּלֹא פְּסוּלָת, וְאִם סֵפֶר הַתּוֹרָה
חָסֵר בְּמִקּוֹם שֶׁל מְלֹא, אוֹ מְלֹא
בְּמִקּוֹם שֶׁל חָסֵר, אוֹ אוֹת אַחַת
חָסְרָה אוֹ יִתְרָה אוֹ מְחַלְפָּת, סֵפֶר
הַתּוֹרָה פְּסוּל, הוּא אֵינוֹ כְּדָמוֹת
סֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁל מַעֲלָה.

כְּמוֹ זֶה הֵם חֲמֵשׁה פְּנֵי רֵאָה,
כְּמוֹ שְׁחֲמֵשׁה חֲמֵשִׁי תּוֹרָה,
וְהוֹרְדָא כְּמוֹ שְׁזָה הַסֵּפֶר שֶׁהוּא
סֵפֶר יִשְׂרָאֵל, אִם אוֹנוֹת חָסֵר אוֹ
יִתְרָה אוֹ מְחַלְפָּת, הוּא כְּכֵשׁ פְּסוּל,

מִנִּיה, וְרָזָא דְּמִלָּה אִם רָעַב שׁוֹנְאָךְ הָאֲכִילֵהוּ
לְחֵם וְאִם צָמָא הַשְּׁקֵהוּ מִיָּם
(משלי כה כא).

לְבִינוּנִיִּים אֲתַחְשִׁיב בְּרִית מִלָּה אַעֲבֹרוּ דְדָמָא
וּבְשָׂרָא פְּקָרְבְּנָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב
(שמות כ כד) וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֲלֵתֶיךָ וְאֶת
לְצַדִּיקֶיךָ וְדָאֵי בְּאֵתֶר דְּמִלָּה וּפְרִיעָה שְׂרִיא
יְהו"ה, וְדָא אִיהוּ וּמִבְּשָׂרֵי אֶחְזֶה אֱלוֹ"ה
(איוב יט כב), וְעֲלִיָּהּ אֲתָמַר (יחזקאל טז ו) וְאָמַר לָךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי לְצַדִּיקֶיךָ, (וכתיב זכריה ט יא), גַּם אֶת בְּרֵם
בְּרִיתְךָ שֶׁלַחְתִּי אֶסִּירְךָ מְבוּר, דְּאִיהוּ גִיְהֵנְם).

תקונא עשרין וחמשה

בְּרֵאשִׁית דָּא אֲוֹרִיתָא, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (משלי ח כב) יְהו"ה קָנְנִי
רֵאשִׁית דְּרַפּוֹ קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז, מֵהֵהוּא אֲתֵר
דְּאֲתָמַר בֵּיה (תהלים צג ב) נִכּוֹן כְּסָאָךְ מֵאֵז,
וְאֲוֹרִיתָא תְּרִין פְּקוּדִין אִית בֵּיה, חַד וְהַגִּיתָ בּוֹ
יוֹמָם וְלַיְלָה (יהושע א ח), תְּנַגִּינָא לְמַהְוִי לְמַלְכָּא
סֵפֶר תּוֹרָה, דְּאֲזִיל עִמִּיה בְּכָל אֲתֵר, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (דברים יז יט) וְהִיתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי
חַיָּיו, סֵפֶר תּוֹרָה אֲמַאי לְמַלְךְ, בְּגִין דְּאִיהוּ לֹאוֹ
אִיהוּ מְלָכָא אֱלָא מְסֻטְרָא דְּמְלָכוֹת, וְצָרִיךְ
לְמַהְוִי לִיָּה עִמָּה בְּכָל אֲתֵר סֵפֶר תּוֹרָה דְּאִיהוּ
עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, לְאֲתַקְשָׂרָא בֵּיה קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עִם שְׂכִינְתֵיה, וְסֵפֶר תּוֹרָה הִיא דְּרָגָא
דְּיַעֲקֹב, דְּאֲתָמַר בֵּיה (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, וְסֵפֶר תּוֹרָה כֶּף צָרִיךְ לְמַהְוִי תָּם בְּלֹא
פְּסוּלָת, וְאִם סֵפֶר תּוֹרָה אִיהוּ חָסֵר בְּאֲתֵר
דְּמְלֹא, אוֹ מְלֹא בְּאֲתֵר דְּחָסֵר, אוֹ אוֹת חַד
חָסִיר, אוֹ יִתִּיר, אוֹ חֲלִיף, סֵפֶר תּוֹרָה פְּסוּל,
לֹאוֹ אִיהוּ פְּדִיוֹקְנָא דְּסֵפֶר תּוֹרָה דְּלַעֲלֵלָא.

בְּגוֹוְנָא דָּא אֵינוֹן חֲמֵשׁ פְּנֵי רֵאָה, כְּגוֹוְנָא
דְּחֲמֵשׁה חוֹמְשֵׁי תּוֹרָה, וְוֹרְדָא כְּגוֹוְנָא
דְּזֶה סֵפֶר דְּאִיהוּ סֵפֶר יִשְׂרָאֵל, אִי אוֹנִי חָסִיר